

УДК 378.091.33-026.12-024.63:811.161.2

[https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-5\(35\)-610-621](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-5(35)-610-621)

Нестерчук Оксана Григорівна кандидат філологічних наук, доцент кафедри історії та культури української мови, Волинський національний університет імені Лесі Українки, м. Луцьк, тел.: (050) 711-12-99, <https://orcid.org/0000-0003-2676-7966>

ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ВИКЛАДАННІ ОСВІТНЬОГО КОМПОНЕНТА «УКРАЇНСЬКА МОВА (ЗА ПРОФЕСІЙНИМ СПРЯМУВАННЯМ)»

Анотація. У запропонованій статті здійснено аналіз інтерактивних технологій навчання, а також визначено ефективні інтерактивні методи у викладанні освітнього компонента «Українська мова (за професійним спрямуванням)».

Виявлено, що застосування інтерактивних методів не тільки сприяє кращому засвоєнню знань, але й створює сприятливу атмосферу для навчання, де студенти можуть повною мірою розкрити свої можливості, зміцнити впевненість у собі та реалізувати ініціативу. Використовуючи моделювання реальних професійних ситуацій, парну роботу, обговорення та ділові ігри, учасники розвивають аналітичне мислення, вдосконалюють навички спілкування та набувають здатності швидко ухвалювати ефективні рішення.

Розглянуто приклади найбільш ефективних інтерактивних методів, що сприяють успішному опануванню української мови у професійній сфері. Серед технологій інтерактивного навчання виділено чотири категорії відповідно до їхнього призначення та форм організації освітнього процесу: технології кооперативного навчання, технології колективно-групового навчання, технології ситуативного моделювання, технології опрацювання дискусійних питань.

Визначено, у межах цих технік ефективними методами є кооперативні інтерактивні методи «Акваріум», «Знайди пару», які доцільно застосовувати при груповому обговоренні, коли є дві різні точки зору. Вони сприяють ґрунтовному засвоєнню правил правопису, наголосу та особливостей ділової документації. Під час роботи у парах або малих групах застосовано методи «Синтез думок», «Уявний мікрофон» колективно-групового навчання. Методи мотивують до активного мислення, допомагають усвідомити актуальність матеріалу та їх практичне

застосування. Для активного залучення учасників до обговорення професійної комунікації та аналізу способів спільного вирішення проблем використано технології опрацювання дискусійних питань: «Прес», «Займи позицію». Методи ситуативного навчання, саме, рольові ігри, імітаційне моделювання, передбачають відтворення реальних комунікативних ситуацій через інтерактивні сценарії.

Визначено, що інтерактивні методи спрямовані на активне залучення студентів до навчального процесу. Під час застосування цих методик усі здобувачі освіти задіяні у процесі навчання, а викладач не просто передає знання, а створює умови для самостійного аналізу, обговорення та пошуку оптимальних рішень.

Ключові слова: інтерактивні методи, технології кооперативного навчання, технології колективно-групового навчання, технології ситуативного моделювання, технології опрацювання дискусійних питань.

Nesterchuk Oksana Hryhorivna Candidate of Philological Sciences, Associate Professor of the Department of History and Culture of the Ukrainian Language, Lesya Ukrainka Volyn National University, Lutsk, tel.: (050) 711-12-99, <https://orcid.org/0000-0003-2676-7966>

INTERACTIVE TEACHING TECHNOLOGIES IN TEACHING THE EDUCATIONAL COMPONENT «UKRAINIAN LANGUAGE (BY PROFESSIONAL DIRECTION)»

Abstract. The proposed article analyzes interactive learning technologies, as well as identifies effective interactive methods in teaching the educational component «Ukrainian language (by professional direction)».

It is revealed that the use of interactive methods not only contributes to a better acquisition of knowledge, but also creates a favorable atmosphere for learning, where students can fully reveal their capabilities, strengthen their confidence and implement initiative. Using modeling real professional situations, paired work, discussion and business games, participants develop analytical thinking, improve communication skills and acquire the ability to make effective decisions quickly.

Examples of the most effective interactive methods that contribute to the successful mastering of the Ukrainian language in the professional field are considered. Among the technologies of interactive learning are four categories in accordance with their purpose and forms of organization of the educational process: technology of cooperative learning, technology of collective-group learning, technology of situational modeling, technologies of processing of discussion issues.

It is determined that within these techniques, effective methods are cooperative interactive methods "Aquarium", "Find a couple", which are appropriate to apply in a group discussion when there are two different points of view. They contribute to a thorough assimilation of the rules of spelling, accent and features of business documentation. When working in pairs or small groups, the methods of "synthesis of thought", "imaginary microphone" of collective-group learning were used. Methods are motivated for active thinking, help to understand the relevance of the material and their practical application. For active involvement of participants in discussing professional communication and analyzing ways of joint solutions, technologies of processing of discussion issues were used: "Press", "Position". Methods of situational learning, it is role-playing games, imitation modeling, involve the reproduction of real communicative situations through interactive scenarios.

It is determined that interactive methods are aimed at active involvement of students in the educational process. When applying these techniques, all education applicants are involved in the learning process, and the teacher not only conveys knowledge, but creates conditions for independent analysis, discussion and search for optimal solutions.

Keywords: interactive methods, technologies of cooperative learning, technologies of collective-group learning, technology of situational modeling, technology of processing of discussion issues.

Постановка проблеми. Українська вища освіта динамічно розвивається, орієнтуючись на інтеграцію європейської освіти, що потребує узгодження національних стандартів із загальноприйнятими міжнародними нормами. На сучасному етапі університети акцентують увагу на вдосконаленні освітніх програм, формуванні конкурентоспроможних фахівців, створенні демократичного освітнього простору.

Вища освіта зазнає масштабних перетворень, спрямованих на створення сучасного інтелектуального простору, що поєднує передові технології та прогресивні освітні підходи. Освітній заклад покликаний не лише відповідати вимогам цифрової доби, а й стати платформою для гармонійного особистісного розвитку, забезпечуючи постійне оновлення знань, професійну мобільність і швидке пристосування до змін у соціально-економічному середовищі.

Перебудова навчального процесу зачіпає як зміст, так і організаційні засади освіти, що вимагає принципово нових підходів до викладання. Одним із ключових аспектів реформування є вдосконалення підготовки викладачів, посилення науково-методичної підтримки та активне застосування інноваційних освітніх технологій. Значний акцент робиться на

експериментальних і дослідницьких методах, які допомагають здобувачам освіти ефективно засвоювати матеріал, розвивати мовленнєві навички та адаптувати навчальний процес до інтерактивних і практико-орієнтованих форматів.

Сучасні освітні тенденції демонструють стійкий перехід до інтерактивного навчання, що поступово витісняє застарілі методики. Запровадження адаптивних освітніх моделей дає змогу персоналізувати процес навчання, покращувати комунікативні здібності здобувачів освіти і мотивувати їх до активної участі у формуванні власного освітнього досвіду.

Основна місія закладів вищої освіти – виховання компетентних фахівців, які досконало володіють державною мовою як в усному, так і в письмовому форматі. Освітній компонент «Українська мова (за професійним спрямуванням)» сприяє розвитку мовної особистості здобувачів освіти, формуванню їхніх комунікативних здібностей та опануванню особливостей спеціалізованої термінології.

Головне завдання викладача – забезпечити здобувачів необхідними знаннями з професійно орієнтованої української мови, розвинути їхні практичні навички та навчити ефективно застосовувати їх у майбутній діяльності. Оцінювання спрямоване на визначення рівня засвоєння матеріалу, стимулювання навчальної мотивації, виявлення потреб у додатковій підтримці та формування об'єктивної оцінки успішності.

Освітній компонент вивчається у взаємозв'язку з дисциплінами, що розкривають Україну в історичному та культурному контекстах. Його викладання у вищій школі, ґрунтується на поєднанні теоретичних знань і практичного застосування, що є необхідним для професійного зростання майбутніх спеціалістів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. За останні десятиліття зріс інтерес науковців до проблеми використання інтерактивних методів навчання. Огляд сучасних наукових досліджень показав, що це питання детально розглянуте в роботах різних авторів, де висвітлюються теоретичні та методичні аспекти інтерактивного підходу, його вплив на розвиток особистості. Значний внесок у цю сферу зробили такі науковці, як Когут О. [5], Крамаренко С. [6], Пехота О. [8], Ревенко В. [10] та інші. Особливості та основні аспекти застосування інтерактивних методик у системі освіти України описали такі науковці, як Дичківська І. [2], Пометун О. [9], Пироженко Л. [9] та ін. Андреева Л. [1] досліджувала вплив дидактичних ігор на формування ключових професійних якостей майбутніх фахівців. Черниш В. [11] зосередила увагу на рольових іграх як інструменті розвитку комунікативних навичок здобувачів. Методичні засади створення сторітелінгу та дидактичних ігор стали предметом аналізу в роботах Житеньова Н. [3], Кайдалова Л. [4], Науменко М. [7], Паламар С. [7].

Мета статті – аналіз інтерактивних технологій навчання, визначення ефективних інтерактивних методів в організації навчального процесу.

Для досягнення мети розглянемо популярні інноваційні методи навчання та проаналізуємо ефективні інтерактивні прийоми, які можна застосовувати під час викладання «Українська мова (за професійним спрямування)».

Виклад основного матеріалу. Ґрунтовний аналіз технологій інтерактивного навчання описані у розвідці Пометун О. та Пироженко Л. Вони зазначають, що «інтерактивне навчання – це спеціальна форма організації пізнавальної діяльності, яка має конкретну, передбачувану мету – створити комфортні умови навчання, за яких кожен учень відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність» [9, С. 7].

Дослідники запропонували класифікувати інтерактивні технології на чотири категорії відповідно до їхнього призначення та форм організації освітнього процесу. До них належать: технології кооперативного навчання, технології колективно-групового навчання, технології ситуативного моделювання, технології опрацювання дискусійних питань.

Методи кооперативного навчання базуються на спільній діяльності здобувачів освіти у парах або групах під час занять. Серед найпоширеніших та адаптованих методик виділяють: взаємодію в парах, метод «два – чотири – всі разом», роботу в малих групах та прийом «акваріум».

До інтерактивних методик колективного навчання відносять способи, що передбачають активну взаємодію всієї групи одночасно. Це, зокрема: дискусія в загальному колі, метод «мікрофон», генерація ідей (мозковий штурм), підхід «навчаючи – вчусь», техніка «ажурна пилка», аналіз конкретних ситуацій, уявний мікрофон, метод «синтез думок» та прийом «дерево рішень».

Технології ситуативного моделювання поєднують навчальний процес з елементами гри. До них належать: імітаційні та рольові ігри, інсценізація ситуацій, спрощене судове засідання, громадські слухання, а також метод «сніжний ком».

Інтерактивні методики для розгляду дискусійних питань охоплюють прийоми (технологій опрацювання дискусійних питань), що сприяють засвоєнню знань через обговорення, яке виступає ключовим інструментом розвитку пізнавальної активності в освітньому процесі. Серед найбільш ефективних можна виокремити такі: метод «Прес», техніка аргументованого вибору позиції, безперервна шкала поглядів, класична дискусія, обговорення у форматі телевізійного ток-шоу, оцінювальна дискусія та дебати.

Як зазначає Шестепалюк О. «Інноваційна освіта в цілому - це не якась певна освітня технологія, а принцип адекватного використання потенційних можливостей відомих елементів системи навчального процесу, що знову відкриваються. Інноваційний підхід в освіті визначається не через використання певної моделі, а через здатність проектувати і моделювати необхідний ВНЗ навчальний процес з використанням різних освітніх технологій» [12, С. 119].

Запровадження ігрових стратегій, ситуативних вправ і моделювання реальних комунікативних сценаріїв дозволяє створити навчальні умови, максимально наближені до практичного застосування знань. Такий підхід узгоджується із загальною тенденцією інтеграції освіти в повсякденне життя, орієнтуючись на розвиток практичних навичок, які є ключовими для професійної самореалізації та ефективною соціальною адаптації.

Опанування української мови сьогодні є невід'ємною складовою професійного зростання, адже вона є основним засобом комунікації в різних сферах – від бізнесу, економіки до інформаційних технологій. У цьому контексті інтерактивні формати навчання стають особливо актуальними, поєднуючи мовну підготовку із вивченням професійної термінології, документознавства та інших фахових дисциплін.

Використання інтерактивних методів сприяє не лише глибшому засвоєнню матеріалу, а й формуванню сприятливого навчального середовища, де здобувачі можуть розкрити власний потенціал, розвинути впевненість та ініціативність. Завдяки моделюванню професійних ситуацій, роботі в парах, дискусійним методам та діловим іграм розвивають критичне мислення, комунікаційні навички та здатність оперативно ухвалювати рішення.

Дослідження свідчать, що використання подібних методик значно покращує якість засвоєння матеріалу, активізує когнітивні процеси здобувачів та сприяє природному інтегруванню мовних компетенцій у професійне середовище. Одним із найефективніших підходів є навчальні ігри, які не лише вдосконалюють мовленнєві навички та комунікативну компетентність, а й суттєво підвищують мотивацію здобувачів освіти до опанування фахової української мови. Такий формат дає змогу викладачеві змінювати свою роль у процесі навчання – він може бути наставником, модератором дискусій, координатором завдань або навіть безпосереднім учасником навчального процесу, що робить освітній підхід більш гнучким та адаптивним.

Під час проведення занять з дисципліни «Українська мова (за фаховим спрямуванням)» доцільно органічно поєднувати традиційні методи (робота з орфографічними та лексичними нормами) з інноваційними

підходами, що відтворюють реальні комунікативні сценарії. До таких технологій належать ситуаційні вправи, рольові ігри, взаємодія у парах, креативні завдання та діалогічні формати запитань і відповідей.

Розгляньмо детальніше приклади найбільш ефективних інтерактивних методів, що сприяють успішному опануванню української мови у професійній сфері.

Кооперативний інтерактивний метод «Акваріум». Щоб завдання проходило організовано та ефективно, викладач повинен заздалегідь окреслити чіткі вимоги й пояснити наступність дій. Без цього навчальний процес може втратити структуру та отримати в результаті хаос. Для запобігання такій ситуації слід заздалегідь підготувати детальні вказівки для здобувачів освіти:

- на що варто звертати увагу під час слухання;
- чи необхідно фіксувати ключові моменти в нотатках;
- чи дозволяється поставити запитання.

До початку виконання важливо застерегти, що систематичне порушення встановлених правил може призвести до відповідних наслідків для команди. А за грубе та неодноразове порушення правил команду очікують покарання.

Метод доцільно застосовувати при груповому обговоренні, коли є дві різні точки зору, аргументи на одне й те саме питання. Одна група обговорює та відстоює одну позицію у колі, решта студентів виступає у ролі слухачів та спостерігачів. Потім групи міняються місцями. Мета такого заняття – уміння вислуховувати один одного, а потім сформулювати питання, які їх цікавлять для опонентів. Після того, як обидві позиції озвучені, здобувачі мають переосмислити свої аргументи, або ж продовжити відстоювати власні переконання. Гру «Акваріум» можна використовувати у вивченні тем «Культура усного фахового спілкування», «Спілкування як інструмент професійної діяльності», «Форми колективного обговорення професійних проблем», «Риторика і мистецтво презентації».

До закінчення заняття варто обговорити чи успішно пройшла розмова, про що вони дізналися, чи інформація опонентів була корисна.

Кооперативний інтерактивний метод «Знайди пару». Цей підхід сприяє ґрунтовному засвоєнню правил правопису, наголосу та особливостей ділової документації. Він ефективний під час опрацювання тем, пов'язаних із культурою мови та професійною комунікацією, зокрема: «Основи культури української мови», «Ділові папери як засіб писемної професійної комунікації».

Завдання для учасників за новим правописом 2019 р.:

- формування фемінітивів – запропонувати здобувачам освіти пари слів, де потрібно утворити жіночі відповідники (редактор → редакторка, співак → співачка, директор → директорка);

- варіантні та неваріантні форми слів – визначити правильні написання та знайти пари (незмінні: проєкт, проєкція, траєкторія, фое; варіантні: аудиторія – авдиторія, пауза – павза, аудієнція – авдієнція);

- правила написання слів із *пів-* – розподілити слова за моделлю написання разом чи окремо (піваркуш, півколо, півкуля (разом); пів години, пів України (окремо);

- термінологія обраного фаху. Вивчаючи модулі з освітнього компонента «Професійна комунікація» та «Наукова комунікація як складова фахової діяльності», здобувачі підбирають українські відповідники до запозичених термінів; аналізують сталу термінологію в документах (канцеляризми); визначають контекст застосування певного ділового виразу або терміну.

Виконання завдань за цим методом можна організувати у малих групах: кожна команда отримує завдання, а потім аналізує результати. Такий формат сприяє не лише закріпленню мовних норм, а й розвитку аналітичного мислення та командної взаємодії. Серед переваг цього методу назвемо: розвиток аналітичних здібностей, формування орфографічної пам'яті, навчання правильного застосування мовних норм, підвищення зацікавленості у вивченні мови.

Додатковий рівень складності – команди взаємно перевіряють відповіді, виграє та команда, що зробить найменше помилок.

Серед технологій колективно-групового навчання використовуємо метод «Синтез думок». Цей підхід базується на спільній діяльності здобувачів освіти під час практичного заняття. Кожна команда отримує своє завдання для опрацювання, одна група займається одним аспектом, інша – іншим і так далі. Після завершення першого етапу напрацьовані відповіді передаються наступній групі, яка аналізує, уточнює, за потреби коригує попереднє напрацювання. Процес триває до того моменту, доки кожна команда не опрацює всі записи.

На фінальному етапі початкові виконавці отримують свої матеріали назад, уже доповнені та вдосконалені іншими групами. Вони презентують остаточні варіанти відповідей, враховуючи внесені зміни. Викладач у цьому процесі виконує роль консультанта-експерта, який узагальнює результати та оцінює змістовність і точність відповідей.

Такий підхід є особливо ефективним під час вивчення норм і стилістичних особливостей української мови, термінології, а також наукового стилю у професійному спілкуванні.

Групова інтерактивна техніка «Уявний мікрофон». Цей метод ефективний на початку заняття, оскільки допомагає визначити його мету та спланувати подальшу роботу. Після оголошення теми практичного заняття

викладач пропонує студентам висловитися у форматі запитань: «Про що, на вашу думку, ми говоритимемо сьогодні?», «Які ваші очікування від заняття?».

Для відповіді використовується символічний мікрофон (ручка, олівець тощо) – говорить лише той, хто тримає цей предмет.

Встановіть правила для цієї гри, наприклад:

- висловлювання мають бути стислими та конкретними;
- не допускаються коментарі або оцінки відповідей.

Такий підхід особливо доречний під час опрацювання тем, пов'язаних із професійним мовленням, а саме: «Стилі сучасної української літературної мови», «Мовний етикет та його роль у формуванні професійної компетентності», «Форми колективного обговорення професійних проблем», «Спілкування як інструмент професійної діяльності».

Вправа мотивує до активного мислення, допомагає усвідомити актуальність матеріалу та його практичне застосування.

Для активного залучення учасників до обговорення професійної комунікації та аналізу способів спільного вирішення проблем використовуємо технології опрацювання дискусійних питань, що сприяють розвитку аргументованого висловлювання.

Один із таких **методів** – «Прес». Використовують у суперечливих питаннях, під час виконання вправ, у яких треба довести свою позицію з обговорюваної теми. Метод передбачає чотири наступні кроки, за якими здобувач чітко, аргументовано висловлює свою думку:

- 1) формування власної позиції щодо питання (Я вважаю, що...);
- 2) пояснення та обґрунтування власної думки (Тому що...);
- 3) наведення переконливих аргументів що підтверджують думку (Наприклад,...);
- 4) узагальнення та підбиття підсумків, висновків (Отже,...).

Застосування цього підходу розвиває навички професійного спілкування, закріплює знання із норм української мови, лексики офіційно-ділового стилю, нормативного вживання мовленнєвих конструкцій.

Методика «Займи позицію» сприяє обговоренню дискусійних питань, дозволяючи кожному учаснику висловити свою точку зору, ознайомитися з різними підходами до теми, аргументовано обґрунтовувати власну позицію або, за умов переконливих аргументів опонентів, змінити її та пояснити причини такого рішення. Цей метод ефективний при розгляді тем, пов'язаних із професійною комунікацією, обговоренням робочих питань у колективі, а також при аналізі ефективності взаємодії в професійному середовищі: «Спілкування як інструмент професійної діяльності», «Форми колективного обговорення професійних проблем».

Для успішного впровадження методики необхідно дотримуватися певного алгоритму:

- викладач формулює основні питання для обговорення, пропонуючи учасникам висловити свою думку щодо нього;

- після того, як учасники визначатимуться зі своєю позицією, вони мають аргументовано пояснити, чому підтримують ту чи іншу точку зору;

- у процесі дискусії студенти можуть отримати власне переконання. Якщо хтось змінив свою позицію, важливо пояснити, що саме змусило його це зробити, та які аргументи протилежного боку стали найбільш переконливими.

Методи ситуативного навчання, зокрема, рольові ігри, імітаційне моделювання та драматургія передбачають відтворення реальних комунікативних ситуацій через інтерактивні сценарії. Такий підхід дозволяє студентам практично зануритися у вирішення професійних задач, формуючи необхідні компетенції у сфері інформаційних технологій та математики.

Цей формат навчання сприяє розвитку комунікативних навичок, адже студенти можуть самостійно визначати ролі, моделювати проблемні кейси, знаходити оптимальні шляхи їх розв'язання та адаптуватися до непередбачуваних обставин. Наприклад, у межах практичних занять такі методи ефективні під час симуляції співбесід, переговорів із керівниками, спілкування з колегами чи вирішення складних професійних викликів.

Роль викладача полягає у спрямуванні процесу – розподілити ролі, коригувати хід гри, пропонувати додаткові завдання для активізації учасників і модерувати обговорення результатів. Важливо встановити чіткі правила, зокрема:

- уважно слухати співрозмовників;
- утримуватися від коментарів щодо чужих дій;
- ставитися до своєї ролі як до справжньої життєвої ситуації;
- брати участь в аналізі ігрового кейсу;
- формулювати питання для підбиття підсумків.

Завдяки такому підходу студенти розвивають уяву, критичне мислення, здатність оперативно реагувати на виклики, удосконалюють мовленнєві навички як у діалогічному, так і в монологічному форматі. Головне – щоб кожне завдання сприяло формуванню практичних умінь, необхідних для їхньої майбутньої професійної діяльності.

Практичні завдання, що моделюють реальні мовленнєві ситуації, є необхідною складовою у вивченні «Українська мова (за професійним спрямуванням)». Вони сприяють формуванню комунікативних умінь і розвитку мовної компетентності студентів, забезпечуючи перехід від

теоретичного освітнього матеріалу до його активного використання в професійному середовищі.

Висновки. Запропоновані інтерактивні методи спрямовані на активне залучення здобувачів освіти до навчального процесу. Такий підхід заохочує викладачів не просто передавати знання, а й створювати умови для самостійного аналізу, обговорення та пошуку оптимальних рішень. Це сприяє розвитку критичного мислення, формуванню аналітичних навичок і всебічному особистісному зростанню. Основним завданням є формування партнерської взаємодії, де викладач і здобувач освіти співпрацюють на рівних, взаємодіючи через дискусії, командні проекти та рефлексію над здобутими знаннями.

Застосування наведених методів докорінно змінює освітній процес, роблячи його насиченим, гнучким і результативним. Такі підходи залучають здобувачів освіти до активної участі в навчанні, сприяючи розвитку пам'яті, вмінню логічно обґрунтовувати власні погляди, а також удосконаленню навичок спілкування та взаємодії у команді.

Література:

1. Андрєєва В. М. Інновації на уроках. Методична пам'ятка вчителя. *Історія та правознавство: Основи*. 2004. № 20. С. 1–7.
2. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: навч. посіб. К.: Академвидав, 2004. 352 с.
3. Житеньова Н. В. Візуальні дидактичні засоби: створення та використання в освітній практиці: навч.-метод. посіб. Харків: Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, 2019. 89 с.
4. Кайдалова Л. Г. Педагогічний сторітелінг у підготовці майбутніх фахівців охорони здоров'я. *Інноваційна педагогіка*. 2020. С. 136-139.
5. Когут О. І. Інтерактивні технології навчання. Тернопіль: Астон, 2005. 203 с.
6. Крамаренко С. Г. Інтерактивні техніки навчання як засіб розвитку творчого потенціалу учнів. *Відкритий урок*. 2002. № 5–6. С. 7–11.
7. Паламар С., Науменко М. Сторітелінг у професійній підготовці майбутніх педагогів: сучасні інструменти. *Відкрите освітнє е-середовище сучасного університету*. 2019. № 7. С. 48–55.
8. Пехота О. М. Технології педагогічної освіти: мета, зміст, особливості застосування у сучасних умовах. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського*. Серія: Педагогічні науки. 2013. Вип. 1.40. С. 26 – 31.
9. Пометун О. І., Пироженко Л. В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: наук. метод. посіб. К.: Видавництво А.С.К., 2004. 192 с.
10. Ревенко В. В. Активізація пізнавальної діяльності майбутніх учителів засобами інтерактивного навчання. *Педагогіка вищої та середньої школи*: зб. наук. праць / гол. ред. В. К. Буряк В.К. Кривий Ріг: КДПУ, 2009. № 25. С. 455 – 461.
11. Черниш В. В. Організація та проведення рольових ігор на уроках іноземної мови. *Іноземні мови*. 2010. №4. С. 7–15.
12. Шестопалюк О.В. Інноваційні моделі навчання в діяльності вищих навчальних закладів. *Теорія і практика управління соціальними системами*. 2013. № 3. С. 118–124.

References:

1. Andriieva, V.M. (2024). Innovatsii na urokakh. Metodychna pamiatka vchytelia. [Innovations are on lessons. Methodical sight of teacher]. *Istoriia ta pravoznavstvo: Osnovy*, 20, 1–7 [in Ukrainian].
2. Dychkivska, I.M. (2024). Innovatsiini pedahohichni tekhnolohii: navch. posib. [Innovative pedagogical technologies]. Kyiv: Akademydav [in Ukrainian].
3. Zhytienova, N.V. (2019). Vizualni dydaktychni zasoby: stvorennia ta vykorystannia v osvittii praktytsi: navch.-metod. posib. [Visual didactics facilities: creation and use in educational practice]. Kharkiv: Kharkivskyi natsionalnyi pedahohichniy universytet imeni H. S. Skovorody [in Ukrainian].
4. Kaidalova, L.H. (2020). Pedahohichniy storitelinh u pidhotovtsi maibutnikh fakhivtsiv okhorony zdorov'ia. [Pedagogical storytelling in preparation of future specialists of guard healthy]. *Innovatsiina pedahohika*, 136–139. [in Ukrainian].
5. Kohut, O.I. (2005). Interaktyvni tekhnolohii navchannia. [Interactive technologies of studies]. Ternopil: Aston [in Ukrainian].
6. Kramarenko, S.H. (2002). Interaktyvni tekhniki navchannia yak zasib rozvytku tvorchoho potentsialu uchniv. [Interactive learning techniques as a means of developing students' creative potential]. *Vidkrytyi urok*, 5-6, 7–11. [in Ukrainian].
7. Palamar, S., Naumenko, M. (2019). Storitelinh u profesiinii pidhotovtsi maibutnikh pedahohiv: suchasni instrumenty. [Storytelling in the professional training of future teachers: modern tools]. *Vidkryte osvittie e-seredovyshche suchasnoho universytetu*, 7, 48–55. [in Ukrainian].
8. Piekhota, O.M. (2013). Tekhnolohii pedahohichnoi osvity: meta, zmist, osoblyvosti zastosuvannia u suchasnykh umovakh. [Technologies of pedagogical education: purpose, content, features of application in modern conditions]. *Naukovyi visnyk Mykolaivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. O. Sukhomlynskoho. Serii: Pedahohichni nauky*. Part. 1.40, 26–31. [in Ukrainian].
9. Pometun, O.I., Pyrozhenko, L.V. (2004). Suchasnyi urok. Interaktyvni tekhnolohii navchannia: nauk. metod. posib. [A modern lesson. Interactive learning technologies]. Kyiv: Vydavnytstvo A.S.K. [in Ukrainian].
10. Revenko, V.V. (2009). Aktyvizatsiia piznavalnoi diialnosti maibutnikh uchyteliv zasobamy interaktyvnoho navchannia. [Activation of cognitive activity of future teachers by means of interactive learning]. V.K. Buriak (Eds.), *Pedahohika vyshchoi ta serednoi shkoly: zb. nauk. prats.* Kryvyi Rih: KDPU, 25, 455–461. [in Ukrainian].
11. Chernysh, V.V. (2010). Orhanizatsiia ta provedennia rolovykh ihor na urokakh inozemnoi movy. [Organization and conduct of role-playing games in foreign language lessons]. *Inozemni movy*, 4, 7–15. [in Ukrainian].
12. Shestopaliuk, O.V. (2013). Innovatsiini modeli navchannia v diialnosti vyshchykh navchalnykh zakladiv. [Innovative models of learning in the activities of higher educational institutions]. *Teoriia i praktyka upravlinnia sotsialnyimi systemamy*, 3, 118–124. [in Ukrainian].